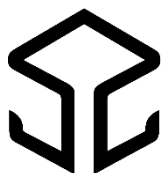

Dyrkingsveiledning
Mai 2025

Frøavl av rødsvingel

Foto: Lars T. Havstad

NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

**Trygve S. Aamlid og
Lars T. Havstad,
NIBIO Landvik**

Dyrkingskalender, frøavl av rødsvingel

Gjenleggsåret

Tidspunkt	Tiltak
Tidlig vår	Gjenlegg i vårhvete, sådd med maks 13 kg/daa, helst i annenhver labb og med redusert gjødsling, kan være aktuelt i kystnære områder sør for Oslo, men forsøka viser at det også her gir best totaløkonomi å så uten dekkvekst. Uten dekkvekst: Tillaging av såbed med tanke på kjemisk brakking før såing anbefales, men er ikke absolutt nødvendig i rødsvingel på grunn av god tilgang på grasugrasmidler. Gjødsling før såing uten dekkv. er normalt ikke nødvendig.
Tida fram til såing ved gjenlegg uten dekkvekst	Sprøyting med Roundup, 1.5-3.0 dl/daa, en eller to ganger. Normalt ingen ny jordarbeiding før såing. Om nødvendig behandling med cross-board trommel eller ugrasharv hvis skorpe / hardt såbed.
Innen 25.juni	Såing av rødsvingel. Såmengde: 0,4-0,8 kg/daa. Radavstand: 12-24 cm. Bland evt. 50/50 med dødt (varmebehandla) korn for lettere utmating.
Rødsvingel 2-3 blad, 3-5 uker etter såing	<u>Ugrasbekjemping, hovedsakelig tofrøblada ugras:</u> Ariane S (200-250 ml/daa, Starane XL/Cleave (80-100 ml/daa), Zypar 50-100 ml/daa eller Saracen Delta, 5-10 ml/daa (de to siste minor use og ikke ved gjenlegg i havre). Ariane S er mest breisprektra og anbefales. <u>Både tofrøblada ugras og grasugras på frøplantestadiet:</u> Hussar OD eller Hussar Plus OD, begge 5 ml/daa + Renol eller Mero olje (50 ml/daa). Rødsvingel skal ha 2-3 blad og være 2-3 cm høy ved første sprøyting. Gjenta om nødvendig behandlinga når nytt grasugras spirer etter 4-6 uker. <u>Hvis mye stemor, rødtvetann eller veronika-arter:</u> Bland Ariane S, Starane XL/Cleave, Zypar eller Hussar-preparat med DFF SC 500 (10 ml/daa).
Juli - august-september (gjenlegg uten dekkvekst)	Gjødsling: 4-5 kg N/daa i Fullgjødsel eller kalksalpeter, gjerne fordelt på flere ganger slik at rødsvingelen holdes i god vekst gjennom hele gjenleggsesongen.
Rødsvingel minst 5 blad og 5-10 cm høy, før 15.sept.	Hvis mye stor tunrapp: Sprøyting med Select + Renol (40+40 ml/daa). Hvis mye andre grasugras/fremmed kulturgras: Agil 100 EC /Zetrola, 150 ml/daa
Slutten av august (gjenlegg med dekkvekst)	Spillfri tresking med lavest mulig stubb. Rask fjerning av halm. Gjødsling: 4-5 kg N/daa i Fullgjødsel eller kalksalpeter (kan også gjøres før tresking)
Slutten av aug. /først i sept.	Ved beg. angrep av rust eller brunfleck: Sprøyting med Delaro SC 325, 70 ml/daa Bare lønnsomt i gjenlegg med høyt avlingspotensiale.
Siste halvdel av september	Avpussing til 5-10 cm dersom rødsvingelen er mer enn 25 cm høy.

Engåra

Ved vekststart, jordtemp. 5°C.	Vårgjødsling: 5-8 kg N/daa, mest i 'Linda', 'Lystig' og 'Lykke' på tørkesvak jord og stiv, moldfattig leire. Rein N-gjødsel eller fullgjødsel avhengig av jordprøver.
Rødsvingel og ugras i god vekst	Ugrasssprøyting v/behov: Tofrøblada ugras: Starane XL/Cleave (120-180 ml/daa, >5°C), Ariane S (300-350 ml/daa, >10 °C), eller Saracen Delta, (7,5-10 ml/daa, >3°C, husk bufferpersoner og økt avstandskrav til vann v/bruk av Saracen Delta) Hvis mer enn 5 % dekning av tunrapp: Hussar OD Plus, 8-16 ml/daa + 50 ml/daa med Renol eller Mero olje.
Rødsvingel 10-20 cm høy - grasugras minst 3 blad	Om nødvendig sprøyting mot markrapp, knereverumpe, timotei, kveke og andre grasarter: Agil/Zetrola, 120-150 ml/daa eller Focus Ultra, 400-500 ml/daa. Husk god sprøytevask før bruk. Bør ikke tankblandes med vekstreguleringsmiddel.
Tistel/dylle	Sein flekksprøyting med MCPA-preparat, 150 ml/daa.
Rødsvingel 15-20 cm høy, 1-2 leddknuter følbare. Normalt ca 20.mai	Vekstregulering med Cycocel 750/CCC Nufarm 750/Stabilan 750 (133 ml/daa + klebemiddel), mest aktuelt i frøeng av 'Leik' med høyt avlingspotensiale. Sprøyting av annetårs og eldre frøeng mot kvitaksmidd. Karate 5 CS (15 ml/daa) eller Decis Mega EW 50 (12,5 ml/daa). Tilsett gjerne Mero olje.
Flaggbladstadiet til skyting, rødsvingel i god vekst.	Vekstreg. med Moddus M/Moddus Start/Moddevo/Trimaxx/Optimus 30-80 ml/daa, størst dose i frodige år med stort legdepress, minst dose etter tidligere CCC-spr.
Ved blomstring	Luking av høymole og andre ondarta ugras.
Ved modning, normalt 20-25 % vann i frøet	Rødsvingel er ikke spesielt utsatt for dryssing før vanninnholdet er under 20%. Normalt én gangs tresking når vanninnholdet er kommet ned i ca 25%. Periferi-hastighet slager: 20-25 m/s, broåpning 8-12 mm foran, 4-6 mm bak. Bruk litt luft slik at det ikke kommer for mye agner og tomt frø i frøvaren.
Etter tresking	Fjerning av frøhalm, avpussing av stubb til 5 cm. Avpussinga kan utsettes fram til ca 15.sept, men da må avpussa materiale fjernes.
Sist i aug. eller første halvdel av sept.	Hvis begynnende sopangrep: Sprøyting med Delaro SC 325 mot rust og / eller brunfleck. Mindre aktuelt hvis gjenvekst pusses og fjernes i september
Første halvdel av sept, etter avpussing	Høstgjødsling med 4-5 kg N/daa i rein nitrogengjødsel eller PK-fattig fullgjødsel.

Frøavl av rødsvingel

Rødsvingel (*Festuca rubra* L.) er et bladgras med god gjenvekstevne. Sitt største bruksområde har arten i grøntanlegg, både kortklippede golfgreener, plener og grasbakkearealer (veiskråninger og lignende). Sammenlikna med andre grøntanleggsgras har rødsvingel lite nærings- og vatningsbehov og stor skyggetoleranse. I Norge inngår rødsvingel også i noen få frøblandinger til varig eng og beite, særlig i områder med vanskelige overvintringsforhold. Rødsvingel har imidlertid dårlig smakelighet, og verdien som fôrplante er derfor begrenset.

Avhengig av vokseform er det vanlig å skille mellom de tre underartene ‘tuedannende rødsvingel uten underjordiske strengelutløpere’ (*Festuca rubra* ssp. *commutata*), ‘rødsvingel med korte utløpere’ (*Festuca rubra* ssp. *littoralis* / *trichophylla*) og ‘rødsvingel med lange utløpere’ (*Festuca rubra* ssp. *rubra*). I Norge er steden rødsvingel alltid av den siste typen, men særlig *commutata*-typen har forvillet seg etter såing i veikanter og liknende. Tradisjonelt har det vært antatt at underartene uten eller med korte utløpere passer best til plen, men forsøk har vist at den norske rødsvingelsorten ‘Frigg’ gir utmerket plen til tross for at den har lange utløpere. Tendensen til utløperdanning er uansett mye mindre i rødsvingel enn hos grasarter som engrapp, bladfaks og kveke. På golfgreen klipt til 4-6 mm vil de norske *rubra*-typene komme til kort på grunn av mindre skuddtetthet enn de beste utenlandske *commutata*- og *littoralis*-typene. Til revegetering i naturområder har det hittil vært brukt både *commutata* og *rubra*-sorter, men fra og med 2011 innebærer Naturmangfoldlovens krav om bruk av stedegent plantemateriale at *commutata*-typene er blitt svartelista og at det heretter skal brukes norske sorter med lange utløpere.

‘Leik’ rødsvingel, foredlet ved NIBIO Løken i Valdres og godkjent i 1972, var lenge den eneste norske rødsvingelsorten. Sorten har lange utløpere, og den er bladrik, hardfør og kraftigvoksende. ‘Leik’ brukes til jordbruksformål og til veiskråninger og andre ekstensive grøntanlegg, men mange mener den er for kraftigvoksende som revegeteringsgras. ‘Leik’ egner også seg dårlig til plen.

‘Frigg’ (godkjent 2002) er en norsk plensort av rødsvingel med lange utløpere, basert på plantemateriale fra Trøndelag. I plenforsøk har ‘Frigg’ hatt bedre overvintringsevne og helhetsinntrykk enn de beste importerte rødsvingelsortene over mesteparten av landet. Også til revegeteringsformål egner ‘Frigg’ seg bedre enn ‘Leik’. Frøavlen har de siste åra vært på 50-60 tonn pr år. Dette er likevel lite i forhold til den norske importen av svingelfrø til plen, der den tollfri kvoten er på 475 tonn pr år.

Takket være tidligere kryssing og utvalg for overvintringsevne i utenlandsk plenmateriale finnes det også norske plensorter uten utløpere. ‘Linda’ har vært i ordinær frøavl siden 2014 og ‘Lystig’ ble lagt ut for første gang i 2017. Sammenlikna med utenlandske *commutata*-sorter har særlig ‘Lystig’ gjort det svært godt i norsk plenforsøk. ‘Lykke’ er en tredje norsk sort som ble lagt ut for første gang i 2021. Totalt har dermed frøavlen av norske plensorter av rødsvingel (inkl. ‘Frigg’) passert 100 tonn pr år.

Avlingsnivå, frøpriser og øvrige vilkår framgår av seinere avsnitt om avlingsnivå og økonomi.

1. Frøet

Rødsvingelfrøet er ca 6 mm langt, smalt og med et kort, stivt snerp. Den ujamne overflata gjør at frøet har en tendens til å balle seg sammen. Fargen er blåfiolett og den mørke fargen på frøkjernen skinner ofte gjennom inneragnene. Tusenfrøvekta er 1,0 - 1,2 gram, dvs. mindre enn engsvingel, men større enn timotei.

2. Jordart

Rødsvingel sås vanligvis uten dekkvekst og etablerer seg da best på jord som ikke danner skorpe. Tradisjonelt har derfor mye av frøavlens foregått på silt og sandblandet jord, for eksempel elvesand. På lettleire og mellomleire er etableringa vanskeligere, men i sum for tre engår blir frøavlinga som regel større på leirjord enn på lettere jordarter. Myrjord og lavtliggende humusrike arealer har lett for å gi mye bunngras og anbefales ikke. Av samme grunn frarår vi å kalke like før etablering av rødsvingelfrøeng. Den beste pH-verdien ligger trolig i området 5,6-6,2. Jorda må være godt grøftet.

3. Gjenleggs måte, dekkvekster, såtid og avpussing i gjenleggsåret.

Rødsvingel vokser langsomt etter såing og har en lang ungdomsfase da plantene ikke er mottakelige for blomsterinduksjon i form av lave temperaturer og korte dager. For at graset skal få en best mulig utvikling i såingsåret anbefaler vi derfor å etablere frøeng av rødsvingel uten dekkvekst. Dette begrunnes også med at gjenleggstilskuddet på 700 kr/daa forutsetter gjenlegg uten dekkvekst.

Etablering av frøeng av 'Leik' rødsvingel med toradsbygg, vårhvete eller erter som dekkvekst har i forsøk på Landvik gitt 20-80 % reduksjon i første års frøavling sammenliknet med vårsåing uten dekkvekst. Av disse dekkvekstene er avlingsreduksjonen minst ved etablering i halvt bladløse erter og størst ved etablering i bygg. I middel for tre forsøk på Landvik og i Vestfold i 2012-2014 var førsteårsavlinga av 'Frigg' henholdsvis 86, 46 og 34 kg/daa ved gjenlegg i reinbestand, vårhvete og toradsbygg.

Hvis en - til tross for anbefalinga over - velger gjenlegg i dekkvekst, må såmengden reduseres til maks. 10 kg/daa for bygg og maks 13 kg/daa for hvete, og en kan med fordel så dekkveksten i annenhver labb. Det er også viktig at gjødslinga reduseres med 1/3 i forhold til gjenlegg uten dekkvekst. Treskinga av dekkveksten må utføres tidligst mulig og med lavest mulig stubb og minst mulig spill, og kornhalmen må fjernes umiddelbart. Sjøl med disse tiltaka vil gjenlegg uten dekkvekst vanligvis gi bedre totaløkonomi i sum for gjenleggsår og første engår, selv i kystnære områder sør for Oslo. I andre engår er det liten forskjell i frøavling avhengig av om det ble brukt dekkvekst eller ikke.

I innlandsbygder med kortere veksttid er etablering uten dekkvekst obligatorisk. I slike tilfeller bør vi ikke så seinere enn 25.juni. Perioden fram til såing kan med fordel benyttes til en siste ugrasbekjempelse med glyfosat (Roundup). Ved etablering uten dekkvekst oppstår ofte problemer med grasugras i gjenleggsåret, og en mye brukt strategi er da å gjøre ferdig såbedet om våren, sprøyte med Roundup én eller to ganger etter hvert som ugraset spirer, og deretter radså rødsvingel uten ny jordarbeiding. Denne teknikken kalles gjerne 'falskt såbed'. Hvis det falske såbedet har vært utsatt for erosjon eller er blitt hardt og tilslemma, kan det være nødvendig med ei lett harving

(eks. ugrasharv) eller cross-board tromling før såing, skjønt dette vil også føre til at mer ugras spirer.

I motsetning til i engrapp, bladfaks, strandrør og andre arter som etableres uten dekkvekst, har vi i rødsvingel (og sauesvingel) mulighet for å bekjempe tunrapp, markrapp, knereverumpe, hønsehirse og andre grasugras med selektive ugrasmidler i gjenleggsåret (se avsnittet om ugrasbekjempelse). Behovet for falskt såbed er derfor ikke like stort som i de nevnte artene.

Dersom vi sår uten dekkvekst i midten av juni og er påpasselig med ugrassprøyting, vil det som regel være unødvendig å avpusse gjenlegget i etableringsåret. Bare dersom plantehøyden i begynnelsen av september nærmer seg 30 cm, anbefales avpussing, og stubbehøyden bør da ikke være under 5 cm. Dersom gjenlegget inneholder mye tunrapp og annet frøugras, er det best å bruke fôrhøster slik at det avpusa materialet fjernes fra gjenlegget, men ellers kan avpussinga gjerne skje med beitepusser eller halmsnitter.

Vi har også gjort forsøk med høstsåing av rødsvingelfrøeng i august eller først i september, enten alene eller sammen med høsthvete. Dette kan være et alternativ, særlig på leirjord og i områder med forsommertørke. De små rødsvingelplantene er motstandsdyktige mot frost, og problemene med oppfrysing er sjelden større enn at den nysådde frøenga klarer overvintringa. Ved høstsåing uten dekkvekst kan vi imidlertid ikke regne med frøavling året etter, og ved høstsåing i høsthvete er reduksjonen i første års frøavling (halvannet år etter såing) like stor som ved vårsåing i vårhvete.

4. Sådybde, såmengde og radavstand.

Gjenlegg av rødsvingel kan enten radsås, for eksempel med Stokland-maskin, eller overflatesås, for eksempel med grassåmaskin eller frøapparatet på kombimaskinen. I sistnevnte tilfelle tromles gjenlegget etter såing. Ved bruk av radsåmaskin vil det ofte være nødvendig å tromle *før* for at frøet ikke skal komme for dypt i jorda, og det kan også være en fordel å redusere fjærtrykket på labbene. Det er viktig at rødsvingelfrøet sikres god jordkontakt, men samtidig må sådybden ikke være større enn 1-2 cm. Betydningen av et godt, jamt og klumpfritt såbed kan ikke overvurderes.

Dersom spirefuktigheten i det øverste jordlaget er mangelfull, kan det være gunstig å vatne arealet 2-3 dager før såing. Vatning etter såing kan også være aktuelt, men vi må da bruke små vannmengder (3-4 mm), dyser som gir små dråper, og heller komme igjen med vatninga ofte (annenhver dag). Med store arealer og frøavl på tyngre jord vil denne formen for spirevatning ofte være problematisk og koste mer enn den smaker.

Forsøk har vist at frøavlinga av rødsvingel blir om lag like stor enten frøet blir sådd i hver eller annenhver sålabb (12 eller 24 cm radavstand). Større radavstand enn 24 cm gir redusert frøavling. Optimalt plantetall er 100-150 planter pr m², men 50 planter pr m² vil være tilstrekkelig dersom plantene er kraftige og jamt fordelt. For å oppnå dette sår vi vanligvis 0,4-0,8 kg/daa, mest ved dårlig såbed. På jord der det kan forventes problemer med tunrapp og andre grasugras brukes minste radavstand og største såmengde. Som nevnt har rødsvingelfrøet en tendens til å balle seg sammen, og utmatinga må derfor kontrolleres med jamne mellomrom.

For å få ned såmengden og sikre jamnere utmating kan rødsvingelfrøet blandes med bygg eller hvete som på forhånd er drept i steikeovn (120°C i 2 timer). På Landvik har vi

sådd like store mengder rødsvingelfrø og død hvete godt resultat (50% / 50% på vektbasis)

6. Ugrasbekjempelse

Jord som skal legges ut til frøproduksjon må være så rein for ugrasfrø og fremmed kulturfrø som mulig. Ved rensing av rødsvingelfrø er det vanskelig å skille ut kveke, raigras, engsvingel og hundegras uten at rensetapet blir betydelig. På grunn av rødsvingelfrøets ujamne overflate har også frø av tunrapp, markrapp og knereverumpe lett for å henge seg fast i rødsvingelfrøet. Timotei som spirer fra tidligere frøavl kan nedsette frøavlinga gjennom konkurranse. I rødsvingel har vi imidlertid mulighet for selektiv bekjempelse av de fleste av disse grasartene, og dette gjør at vi står noe friere med hensyn til vekstskifte og forgrøde enn ved annen grasfrøavl.

Av tofrøblada ugras er det størst grunn til å være på vakt overfor haremat og storfrøa syre (eks. høymole). Syrefrøet er kantete og kan lett klenge seg sammen med rødsvingelfrøet, og vi bør derfor luke alle planter av høymole som finnes i frøenga.

Følgende plan for ugrasbekjempelse anbefales:

Gjenleggsåret

Normalsprøyting mot tofrøblada ugras er Ariane S i dosen 200-250 ml/daa når rødsvingelplantene har fått 2-3 blad. I gjenlegg der rødtvetann, jordrøyk eller vassarve er dominerende ugras kan vi med fordel bytte ut Ariane S med Zypar i dosen 50-100 ml/daa, men ellers bør vi holde oss til Ariane S. Dette gjelder enten gjenlegget er med eller uten dekkvekst. På arealer der ugrasfloraen domineres av balderbrå kan alternative preparater være Starane XL / Cleave (120-150 ml/daa) eller Saracen Delta (5-10 ml/daa), men begge disse har ufullstendig virkning mot meldestokk. Både Ariane S, Zypar og Starane XL/Cleave kan blandes med DFF 500 SC i dosen 10 ml/daa). Dette anbefales i gjenlegg med mye stemor eller veronika-arter, men på samme måte som for Saracen Delta må vi da huske på 10 m avstand til overfaltevann, eventuelt legge inn vegeterte buffersoner eller avdriftsreducerende dyser. Et annet alternativ ved vanskelig bekjempbare arter som jordrøyk, rødtvetann og gullkrage kan være Mustang Forte (30-50 ml/daa) der det fra juni 2023 er minor use godkjenning for bruk i gjenlegg av alle grasarter til frøproduksjon. Her kan det likevel være lurt å prøve seg litt fram, for vi har ingen forsøksresultater med Mustang Forte i rødsvingelgjenlegg.

Grasugrasa tunrapp, markrapp og knereverumpe kan være et stort problem i etableringsfasen. Her har medlemmer av Norsk frøavlerlag i rundt 15 år hatt 'off-label' godkjenning sprøyting med Hussar OD, og denne godkjenninga er administrativt forlenget fram til 31.desember 2025.

I tillegg har Frøavlralaget 'minor-use' godkjenning for bruk av Hussar Plus OD som er i ferd med å erstatte Hussar OD. Begge preparat skal tilsettes Renol eller Mero olje, 50 ml/daa. Hussar Plus OD er litt skarpere enn Hussar OD mot de fleste kulturgras, men den er like god mot tunrapp og knerevehale og virker bedre mot markrapp. Hvis disse preparatene skal brukes, tilleggsetikett nedlastes fra https://www.mattilsynet.no/plantevernmidler/off_label.asp (off-label godkjenning for Hussar OD, gammel ordning) eller <https://www.mattilsynet.no/plantevernmidler/minoruse.asp> (minor use godkjenning for Hussar Plus OD, ny ordning) og oppbevares i frøavlerens internkontrollsystem.

Virkningen av Hussar OD eller Hussar Plus OD mot tunrapp er avhengig av at vi sprøyter på frøplantestadiet, dvs. om lag en måned etter såing. Forsøk i gjenlegg uten dekkvekst har vist at rødsvingelen tåler Hussar OD eller Hussar Plus OD i doser på 5 ml/daa + Renol eller Mero olje (50 ml/daa) når den har utvikla to-tre blad og er 2-3 cm høy. Kommer vi derimot opp i en dose på 10 ml/daa av Hussar Plus OD, er faren stor for å sette rødsvingelgjenlegget så mye tilbake at det går ut over neste års frøavling (bilde 1).

Bilde 1. Virkning av ulike doser Hussar Plus OD + Mero olje i gjenlegg til rødsvingelfrøeng på Landvik. Rute 111 (nærmest) hadde fått 5 ml/daa, og rute 112 (nr 2 fra kamera) 10 ml/daa. Rute 113 (nr 3 fra kamera) var usprøytet kontrollrute. Foto: Trygve S. Aamlid

Verken Hussar OD eller Hussar Plus OD er så langt prøvd i gjenlegg til rødsvingelfrøeng med toradsbygg eller vårhveite som dekkvekst, og inntil det motsatte er bevist vil vi frarå bruk av disse preparatene i slike gjenlegg, iallfall om våren.

I tillegg til Hussar OD eller Hussar Plus OD har norske rødsvingelfrøavlere også ordinær godkjenning for å sprøyte med Boxer i dose inntil 150 ml/daa. Dette er et jordherbicide som krever at rødsvingelen er godt etablert, og midlet er derfor bare aktuelt om høsten i gjenleggsåret. Boxer kan være aktuell mot tunrapp som spirer på høsten, men i så fall vil det som regel være bedre å ta en ny runde med et av Hussar-preparatene. Når rødsvingelen er godt etablert og 10-15 cm høy tåler den Hussar OD eller Hussar Plus OD i doser opp til 10 ml/daa.

Takket være minor-use godkjenning kan vi også sprøyte med Select + Renol olje (40 + 40 ml/daa) om på ettersommeren/høsten i gjenlegg til frøeng av rødsvingel. Dette er første og fremst et grasugrasmiddel, og tofrøblada ugras bør derfor være bekjempet først. Select kan i enda større grad enn Hussar OD skade små planter av rødsvingel, og i gjenleggsåret vi bør derfor vente til rødsvingelen har 4-5 blad og er 5-10 cm høy. Select kan være aktuell hvis vi ut på ettersommeren er i ferd i ferd med å miste kontroll med stor tunrapp i gjenlegget, men noen frøavlere har fått kraftig skade på rødsvingelen ved sprøyting under fuktige forhold om høsten. Select skal ikke brukes etter 15. september ([se tilleggsetikett for detaljer](#)).

I 2024 er det kommet en ny formulering av Select som ikke skal tilsettes olje eller klebemiddel, Select Plus ([se tilleggsetikett for detaljer](#)).

En fjerde alternativ ved sprøyting om ettersommeren eller tidlig om høsten er å bruke grasugrasmidlene Agil 100 EC /Zetrola (identiske preparat) i dosen 150 ml/daa. Mange rødsvingelfrøavlere kjenner dette som et 'kvekemiddel' i engåra, men så sant grasugraset er kommet langt nok i utvikling viser nye forsøk at det er like effektivt ved sprøyting i gjenlegget. Agil / Zetrola er mer skånsomme mot rødsvingelen enn Hussar-preparatene og Select, og med unntak for tunrapp er det like effektivt mot de fleste grasugras og fremmede kultugras.

Engåra:

Ved vellykka ugrasbekjempelse i gjenleggsåret vil det ofte ikke være nødvendig å sprøyte i engåra. Dersom vi likevel må bekjempe tofrøblada ugras, for eksempel balderbrå, står valget mellom Ariane S (300-350 ml/daa, temp. >12 °C), Starane XL / Cleave (120-150 ml/daa, temp. >5 °C), Sarachen Delta (7,5-10 ml/daa, temp. >3 °C), Hussar OD (10 ml/daa + Renol eller Mero olje, 50 ml/daa, temp. >5 °C) eller Hussar Plus OD (16 ml/daa pluss Renol eller Mero, 50 ml/daa, temp. >5 °C).

Dersom dekningen av tunrapp om våren i første engår utgjør mer enn 5%, bør vi velge ett av de to Hussar-preparata. Sprøytinga bør utføres når rødsvingelen er kommet i god vekst, men likevel så tidlig at tunrapptuene ennå er gulgrønne og svekka etter vinteren. Moderat nattefrost før eller etter sprøyting har mindre betydning så sant rødsvingelen er i god vekst. Selv om ikke all tunrappen bukkes under av denne sprøytinga, viser forsøka at mange av plantene vil bli svekka så mye at de ikke klarer å sette frø.

Mot kveke, knereverumpe, markrapp og fremmed kulturgras (timotei, hundegras m.fl.) kan vi sprøyte med Focus Ultra (dose 400-500 ml/daa) eller Agil 100 EC/Zetrola (dose 150 ml/daa). Ingen av disse preparatene har særlig virkning mot tunrapp, men Agil/Zetrola regnes likevel som litt bedre enn Focus Ultra. Riktig sprøytetid er når graset vi skal bekjempe har 4-5 blad. Normalt inntreffer dette tidligere for hundegras, timotei, knereverumpe og markrapp enn for kveke. Dersom det er behov for å sprøyte både mot tofrøblada ugras og grasarter, bør det gå ei snau uke mellom de to sprøytingene. Både

Focus Ultra og Agil/Zetrola har lett for å frigjøre gamle preparatrester i sprøyta, og grundig reingjøring med sprøytevask før bruk av disse preparatene er derfor nødvendig.

På samme måte som i gjenlegget har Boxer ordinær godkjenning for sprøyting etter frøhøsting i engåra, men det vil sjelden være behov for dette preparatet i etablert frøeng. På dette tidspunktet bør grasugraset i frøenga allerede være bekjempa, men hvis det fortsatt er et problem, gjelder minor-use godkjenninga for Select + Renol også etter frøhøsting i engåra. Select + Renol / Select Plus må derimot aldri brukes om våren i engåra.

Dersom det er flekker med tistel eller dylle i frøenga, har medlemmer av Norsk frøavlerlag off-label (gammel ordning) for sprøyting med MCPA-preparat (Agroxone, Duplosan Max eller Metaxon) i dosen 150 ml/daa når rotugrasa er 10-20 cm høye, altså, normalt 2-3 uker etter ordinær ugrassprøyting. Slik sein behandling bør bare utføres det det er et klart behov. Forsøk i timotei har vist at sein sprøyting med MCPA medførte avlingsreduksjon dersom det ble sprøyta utenom flekkene, men spireevnen ble ikke redusert. Mustang Forte (100 ml/daa) kan benyttes til samme formål og til bekjemping av fuglevikke, men dette medfører i så fall begrensninger på bruken av frøhalmen og på etterfølgende kulturer (se ordinær etikett og tilleggsetikett). Forsøk i timoteifrøeng har vist at det går bra å tankblande Mustang Forte med enten CCC eller Moddus Start ved tidlig strekningsvekst, og det samme gjelder trolig rdsvingelfrøeng. Hus klebemiddel ved tankblanding av CCC og Mustang Forte.

5. Gjødsling

Frøeng av rødsvingel har moderat gjødselkrav, men i gjenleggsåret vi skal være påpasselig med å holde veksten i gang slik at graset får best mulig utvikling. Forutsatt at frøenga anlegges uten dekkvekst, må vi derfor regne med to gjødslinger a 2-3 kg N/daa i gjenleggsåret. Det er lite behov for gjødsel i selve spirefasen, men så snart frøplanten har utviklet 1-2 blad vil veksten gå raskere om det er god tilgang på lett løselig nitrogen i det øverste jordsjiktet. Første gjødsling bør derfor foretas to-tre uker etter såing, og så bør det gjødsles på nytt en drøy måned seinere, dvs. i slutten av juli eller august.

Ved gjenlegg med toradsbygg eller vårhvete som dekkvekst må vi ikke gjødsle så mye at det blir legde i gjenleggsåkeren. For å redusere buskinga av kornet anbefaler vi å redusere vårgjødslinga med 1/3 i forhold til de samme artene uten dekkvekst. I stedet for å gi alt nitrogenet ved såing, vil delgjødsling gjennom vekstsesongen være gunstig for de små gjenleggsplantene. Det er også viktig å gjødsle med 3-4 kg N/daa like etter tresking av kornet / fjerning av halmen. Noen har gode erfaringer med å spre denne gjødsla allerede når kornet er på gulmodningsstadiet, dvs. før tresking.

I engåra skal frøeng av rødsvingel gjødsles moderat. Særlig i nedbørrike år kan sterk nitrogengjødsling føre til tidlig legde, noe som hemmer både frøutvikling og høsting. For å få en mest mulig konsentrert blomstringsperiode, og de beste forhold for pollinering, frøutvikling og modning, bør det ikke være legde ved blomstring i slutten av juni. Også videre fram mot tresking blir frøtoppene tyngre om vi unngår flat legde i frøenga.

I engåra er standard gjødsling 4-5 kg N/daa om høsten og 5-8 kg N/daa om våren. Særlig om våren anbefales å begynne med moderate N-mengder, og heller øke etter hvert som en vinner erfaring. På tørkesvak jord og stiv moldfattig leire kan 8 kg N/daa være i minste laget, men på jord med stor kapillærevne eller stort moldinnhold kan 5 kg N/daa være for mye. Så sant det vekstreguleres med største tillatte dose Moddus, tyder nye

norske forsøk på at sorter uten utløpere ('Linda', 'Lystig', 'Lykke') bør gjødsles litt sterkere om våren (7.5 kg N/daa) enn sorter med lange utløpere ('Leik' og 'Frigg'; 5.0 kg N/daa).

Gjødseltypen har mindre betydning, og på næringsrik jord kan vi gjerne bruke rein nitrogengjødsel eller en PK-fattig fullgjødselstype både høst og vår. For å få jamn frømodning er det meget viktig at gjødsla blir spredd så jamt som mulig. Blautmøkk av svin eller storfé egner seg dårligere ved frøavl av et bladgras som rødsvingel enn ved frøavl av strågras som timotei.

Optimal gjødslingstid om våren er så fort graset kommer i vekst (jordtemperatur 5°C). Om høsten i engåra har norske forsøk vist at optimalt gjødslingstidspunkt er i første halvdel av september.

6. Vekstregulering

Fra og med 2023 er klormekvatklorid (Cycocel 750, CCC Nufarm 750 og Stabilan 750, 200 ml/daa + klebemiddel) igjen godkjent i rødsvingelfrøeng i tillegg til trineksapak-etyl-preparatene Moddus M og Moddus Start /Moddevo (30-80 ml/daa). 'Leik' viste i eldre forsøk meravling ved å kombinere CCC ved begynnende strekningsvekst med en liten dose (30 ml/daa) Moddus ved begynnende skyting, men i de andre sortene har vi like god erfaring med en større dose Moddus alene ved beg. skyting. Det er viktig å merke seg at Moddus-preparata virker dårlig ved begynnende strekningsvekst i rødsvingel og at vi derfor må utsette vekstregulering med slike preparat til frøenga er mellom holkstadiet (BBCH 43) og skyting (BBCH 49).

I middel for forsøk i 'Frigg' i 2005 og 2006 ble det oppnådd 35 % meravling ved å vekstregulere på flaggbladstadiet med 60 ml/daa Moddus M, som var den største dosen som ble prøvd i disse forsøka. I et nyere forsøk i 2017 økte frøavlinga med 6 % (8,1 kg/daa) dersom dosen av Moddus M ble økt fra 60 til 80 ml/daa.

I middel for to forsøk i 'Linda' og 'Lystig' rødsvingel i tørkeåret 2018 var avlinga praktisk talt den samme om dosen av Moddus M ble økt fra 60 til 100 ml/daa. I det atskillig frodigere året 2019 økte frøavlinga med 4 % (4.9 kg/daa) om dosen av Moddus M ble økt fra 60 til 80 ml/daa.

Til sammen visere disse resultatene at det i de fleste år er behov for noe sterkere vekstregulering av 'Frigg', 'Linda' og 'Lystig' rødsvingel enn de 60 ml/daa som står på etiketten for Moddus M. Løsningen på dette er å bytte til Moddus Start/Moddevo. For begge disse preparatene sier etiketten maks. 80 ml/daa, men så store dose er trolig lønnsomt bare i de aller frodigste åra. I et normalår vil vi tilrå 60-70 ml/daa av Moddus Start eller Moddevo. I fra mai 2025 har dessuten Norsk frøavlerlag fått Minor Use - godkjenning for bruk av Trimaxx/Optimus (trineksapaketyl) i grasfrøeng, inkludert rødsvingel. I henhold til Minor Use-etiketten er største tillatte dose 90 ml/daa.

Sein vekstregulering med Moddus Start/Moddevo/Trimaxx/Optimus vil normal medføre 4-5 dagers forsinkelse av frømodninga. For å unngå redusert spireevne er det viktig å ta hensyn til dette ved valg av tresketid.

Cerone (virksomt stoff: etefon) og Medax Max (virksomme stoff: trineksapaketyl og proheksadion-kalsium) er også to vekstreguleringsmidler som er Minor use-godkjent i

grasfrøeng (inkludert rødsvingel), men vi har så langt ingen erfaring med bruk av disse midlene i rødsvingelfrøeng.

7. Insektbekjempelse

Eldre rødsvingelfrøeng blir lett angrepet av kvitaksmidd (*Siteroptes graminum*). Dette er et stedbundet skadedyr som lever inni bladskjeden og suger på strået. Som navnet sier viser skaden seg ved at frøtoppene tørker inn og får en kvit farge kort tid etter skyting. På dette tidspunkt er det for seint å sprøyte, og vi anbefaler derfor rutinemessig insektsprøyting i alle andre- og tredjeårer av rødsvingel. Riktig sprøytetid er når løvetannen blomstrer (10-25.mai). Blanding av insektmiddel og Moddus Start / Moddevo kan være aktuelt dersom vekstreguleringa utføres på holkstadiet, men ellers faller nok optimal tidspunkt for insektsprøyting tidligere enn optimalt tidspunkt for vekstregulering i rødsvingel.

De mest effektive preparatene mot kvitaksmidd er et pyretroider med god dybdevirkning, f.eks. Karate 5 CS (15 ml/daa) eller Decis Mega EW 50 (12,5 ml/daa). I eldre forsøk på midten av 1990-tallet var det ikke noen avlingsgevinst å hente ved å sprøyte frøenga med pyretroid mer enn en gang pr sesong. To storskalaforsøk i tredjeårseng av rødsvingel i 2019 viste større frøavling dersom Karate 5 CS ble blanda med Mero olje (50 ml/daa), men i begge disse forsøka var det lite kvitaks, og vi er derfor ikke sikre på om avlingsutslaget skyldtes bedre bekjemping av kvitaksmidd.

8. Sjukdommer

Frøeng av rødsvingel kan angripes av rust og brunfleck om høsten, både i gjenleggsåret og i engåra. Norsk frøavlerlag har off-label godkjenning for sprøyting med Delaro SC 325 (70 ml/daa) om høsten, men angrepet varierer mellom år og mellom sorter, og vi kan derfor ikke anbefale rutinemessig sprøyting. Frøavlerlaget har også off-label for sprøyting med Proline EC 250 (40-80 ml/daa) fram til blomstring, men med bakgrunn i forsøksresultatene kan vi heller ikke anbefale dette som fast rutine i rødsvingelfrøavl. Både om høsten og om våren gjelder derfor at vi i stedet for å sprøyte programmert bør følge med i frøenga og bare sprøyte ved begynnende angrep. Ved tankblanding av Moddus Start / Moddevo og Proline på mellom flaggbladstadiet og skyting bør dosen av førstnevnte reduseres til maks 60 ml/daa. Denne kombinasjonen vil føre til nær en ukes forsinkelse av frømodninga sammenlikna med usprøyta frøeng.

Om høsten kan sannsynligvis mye av soppangrepet unngås ved avpussing og gjødsling til rett tid (se seinere). Av hensyn til faren for utvikling av resistens skal Delaro aldri brukes mer enn to ganger pr år.

9. Modning og høsting

Rødsvingel er ikke av de verste grasartene når det gjelder frødryssing, og i liggende frøeng kan en med fordel vente med treskinga til vanninnholdet i frøa er ned mot 25 %, dvs. noen dager etter gulmodning. Da har enga fått et gulbrunt skjær, den sorte fargen på frøkjernen synes gjennom inneragnene og den øverste delen av stengelen er gul. Dersom en slår toppen mot handa med et lett slag, vil noe frø falle av. Normalt inntreffer dette 20-30.juli, men i innlandsstrøk på Østlandet er det ikke uvanlig å treske rødsvingel i første halvdel av august.

Liggende frøeng av rødsvingel er utsatt for gjennomgroing av grønt bladverk, spesielt hvis det drar ut med treskinga. Frøengene er som regel tette, og sammen med bladverket setter de mjuke frøstenglene store krav til skjæreapparatet på treskeren. En gangs direkte skurtresking er vanligvis tilstrekkelig, men hvis det sitter mye frø igjen i loa etter tresking, kan det være aktuelt å treske to ganger. Dersom det skal treskes to ganger, anbefales å kjøre i motsatt retning i forhold til førstegangstreskinga. På den måten blir stubben jamnere, og behovet for avpussing etter tresking reduseres.

I storskalaforsøk i Vestfold i 2022 og 2023 ble det i middel for to år oppnådd 14% større frøavling ved tresking av rødsvingelfrøeng med ribbeskjærebord ((Shelbourne Reynolds, kjørehastighet 2,2 km/t) enn ved tresking med konvensjonelt skjærebord (kjørehastighet 1,8 km/t). Dette samsvarer med resultater fra England, der ribbeskjærebordet er mye brukt til tresking av rødsvingelfrøeng.

Ved høsting av rødsvingelfrø anbefales følgende innstilling av treskeren (gjelder uansett om det brukes vanlig skjærebord eller ribbeskjærebord:

	En gangs tresking	To gangers tresking	
		1. tresking	2. tresking
Periferifastighet, m/s	20-25	Maks 20	23-25
Treskespalte foran, mm	8-12	12-14	8-12
Treskespalte bak, mm	4-6	6-10	4-6
Agnesåld og returrisk, mm	8-12	8-12	8-12
Frøåld, mm	8-10	8-10	8-10

Som ved annen frøtresking må lufthastigheten være lav, men det er ingen grunn til å transportere store mengder tomme frø og agner inn på tørka. Ifølge danske dyrkingsveiledninger bør urensa rødsvingelfrø ha en hektolitervekt på 18-19 kg. Dette kan kontrolleres ved å veie hvor mye frø som får plass i ei 10 liters bøtte.

Det er sjelden problemer med spireevnen i rødsvingel.

9. Tørking

Frøet må på tørka innen 2-3 timer etter tresking. Varmgang i frøet kan gi dramatisk nedgang i spireevnen. Faren er størst i varmt vær med stor soloppvarming.

Siden rødsvingelfrøet har lett for å balle seg sammen, bør vi unngå tørkeanlegg med mange skruer og elevatorer. Mange moderne tørkeanlegg har kaldluftstørker med store luftmengder, kjørbart golv og direkte tipping, men varmluftstørker er også aktuelle så sant frøet ikke blir utsatt for temperatur over 35°C i lang tid. Ved rask nedtørking (under en time) etterfulgt av kjøling tåles temperatur opp mot 50°C.

Avhengig av viftekapasitet bør det på kaldluftstørker ikke legges tykkere lag enn 60-70 cm. Tørkevifta må kjøres døgnet rundt (også i regnvær) til vannprosenten er kommet ned i ca. 18%. I starten må massen kontrolleres og vendes eller rulleres minst en gang i døgnet.

For å kontrollere at en har en jevn luftgjennomstrømning alle steder i frømassen kan det benyttes et 'flowmeter' (se bilde 2). Luftgjennomstrømningen bør være 6-7 m per minutt. Mer informasjon om bruk av flowmetere finnes på <http://www.svenskraps.se/kunskap/pdf/00764.pdf>.

Vanninnholdet i frøet vil hele tiden stå i likevekt med den relative fuktigheten i tørkelufta. Når vanninnholdet i frøet er kommet ned i ca 18% må vi derfor begynne å slå av vifta om natta, da luftfuktigheten er høyest. Seinere blir det aktuelle tidsrommet for tørking mindre og mindre, til sist bare noen timer midt på dagen. Frøet skal tørkes helt ned til 12% vann, tilsvarende en luftfuktighet på ca 50%. For å ta ut de siste prosentene kan det være aktuelt å sette varme til tørkelufta slik at luftfuktigheten går ned. For hver grads oppvarming faller den relative fuktigheten av tørkelufta med ca 4 prosentenheter.

Etter rask nedtørking har grasfrøet lett for å 'slå seg', dvs. ta opp nytt vann. Vi bør derfor kontrollere frømassen på nytt et par dager etter at viftene er slått av.

9. Høstbehandling etter frøhøsting

Rødsvingelkontraktene innebærer normalt tre høsteår, og forsøk har vist at riktig høstbehandling er viktig for å opprettholde avlingsnivået etter hvert som frøenga blir endre. Kutting eller brenning av frøhalmen hindrer danning av nye skudd som skal bli frøbærende året etter, og dert beste alternativet er derfor å fjerne halmen. Etter halmfjerning må stubben avpusses til 4-5 cm. Dersom dette gjøres kort tid etter tresking, er det sjelden nødvendig å fjerne avpussa materiale. I forsøka har det også gått bra å utsette avpussinga til det har kommet en del gjenvekst i september, men da bør det avpussa materialet fjernes, og stubbehøyden må være noe høyere, 5-7 cm. Mye tyder på at utsettelse av avpussinga fra like etter tresking sist i juli til kort tid før høstgjødsling i begynnelsen av september vil redusere behovet for sprøyting mot rust og brunfleck om høsten.

Frøeng av rødsvingel må ikke brennes eller avpusses om våren.

Bilde 2.
Vestfold frøavlerlag
disponerer dette
flowmeteret.
Foto: John Ingar Øverland

12. Avlingsnivå, økonomi, kvalitetskrav m.m.

I middel for perioden 2019-2023 var gjennomsnittlig frøavling av 'Leik', 'Lystig', 'Frigg' og 'Linda' henholdsvis 69, 73, 55 og 50 kg/daa. For 'Lykke' var avlingsnivået 63 kg/daa, men her ligger det færre observasjoner bak. For alle sorter er frøavlinger på over 100 kg/daa ikke uvanlig i praktisk frøavl. 'Linda' og 'Lystig' gav i middel for forsøk på Landvik og Bjørke (Hedmark) i 2016-2018 henholdsvis 27 og 34 % større frøavling enn 'Frigg'. For 'Lykke' var gjennomsnittavlinga noe dårligere, i middel 4 % under 'Frigg'.

Etter prisforhandlingene i juni 2024 er frøprisen til produsent for frø av normalkvalitet (85-89% spiring, 11,6-12,5% vann) 42,00 kr/kg for alle rødsvingelsortene. Av dette er 20 kr/kg pristilskudd som formidles gjennom frøforretningen.

I henhold til 'Forskrift om tilskudd til frøavl' (revidert desember 2016) gis som nevnt også et tilskudd på 700 kr/daa i gjenleggsåret ved gjenlegg uten dekkvekst. Betingelsen for utbetaling er at '(rødsvingel)plantene er jevnt fordelt, planteantallet pr arealenhet forsvarlig, og at forekomsten av vanskelig bekjempbare ugrasarter og arter som vanskelig lar seg rense fra såvaren ikke er større enn at avleren lett kan holde ugraset under kontroll ved hjelp av lusing eller kjemiske midler'. Gjenleggstilskuddet utbetales av frøforretningen etter kontroll fra Statsforvalterens landbruksavdeling.

I henhold til internasjonale regler er renhetskrava til sertifisert frø av rødsvingel minimum 90% renfrø og maksimum 1,5% frø av andre plantearter, derav maksimum 0,3% frø av kveke og maksimum 1,0 % frø av en enkelt annen art. Minimumskravet til spireevne er 75%. Ingen av disse kravene bør være vanskelige å etterkomme.

13. Avslutning av frøenga og ettervirkning

Forsøk og erfaring viser at det ved riktig høstbehandling er mulig å opprettholde et godt avlingsnivå av rødsvingel i tre engår. Når en kommer til fjerde året går avlinga betydelig ned på grunn av tiltetting og færre frøstengler. Det er derfor ikke aktuelt å beholde frøenga i mer enn tre engår.

Selv om vi har mulighet for å holde kveka i sjakk i engåra, er det en god regel å avslutte rødsvingelfrøenga med sprøyting med glyfosat (Roundup) når graset er kommet i god vekst etter tresking. Frøhalm, stubb og røtter av ei treårig rødsvingelfrøeng er forholdsvis tungt nedbrytbart. Ifølge utenlandske forsøk kan vi derfor ikke regne med like god forgrødevirkning som av kortvarig frøeng av raigras eller engsvingel. Som en kompensasjon for binding av nitrogen ved nedbrytning av plantemassen bør det gis ei tilleggsgjødsling på ca 1 kg N/daa til vårkorn i første ettervirkningsår.

14. Etterord

Den første dyrkingsveiledninga for frøavl av rødsvingel ble skrevet av Nanna Bergan og Ragnar Hillestad i 1991. Seinere er veiledninga oppdatert flere ganger, sist i mai 2025 men hensyn til plantevern, avlingsnivå for ulike sorter og frøpriser.